

seer sig istand til at løse Opgaven, skjønt jeg ikke kan forstaae, hvorfor den ikke skulde kunne det; jeg kan saaledes navnlig ikke tænke mig Muligheden af, at der skulde fattes passende Personer til at bestyre Driften, saa at den kunde blive ledet bedre, end Driften af den sjællandske Jernbane efter min Opfattelse for Tiden ledes, eller ibetmindste blive ledet efter andre Grundsætninger. Naar derimod Sagen skydes hen, naar man lader det staae aabent, at Driften kan bortforpagtes, da vil Regjeringen ikke være opfordret til at bringe Sagen endelig i Orden for det Første og vil ikke stride til den Omdannelse, der maaskee kan blive nødvendig. Man vil maaskee henlægge den under samme Departement, som Jernbanebygningen hører under, hvad jeg vilde ansee for uheldigt naaget al den Tillid, jeg har til den høitagtede Indenrigsministers Person. Jeg kan derfor ikke fravige den Mening, at det i alle Henseender vil være bedre, at baade de, der troe paa Statsdriften, og de, der ikke troe paa den, gaar ind paa et Forsøg, der virkelig ikke omfatter nogen lang Tid, idet det er begrændset til 3 Aar. Naar disse 3 Aar ere gaaede, vil Sagen ligge for igjen, og da vilde vi kunne dømme med ganske anden Sikkerhed og Rundskab end nu.

David: Jeg skal bestrebe mig for at fatte mig i stor Korthed, og jeg skulde slet ikke have opholdt det høie Thing længere ved denne Sag, isald den ærede Ordfører ikke havde opfordret baade dem, der holde paa Statsdriften, og dem, der ikke holde paa Statsdriften af Jernbanerne, til nu at gaae ind paa den. Det Første kan jeg forstaae, det Andet maa jeg tilstaae ligger over eller under min Forstand. Jeg skal iøvrigt blot tilføie en eneste Bemærkning, og det er den, at man maa gjøre sig beshynderlige Forestillinger om den ministerielle Ansvarlighed, naar man troer, at Ministeren ikke vil føle sig ligesaa stærkt opfordret til samvittighedsfuldt at overveie, hvad han bør vælge, Statsdrift eller Bortforpagtning, som han vil være til samvittighedsfuldt at sørge for Statsdriften, naar man maaskee imod hans Billie, i alt Fald imod Regjeringens oprindelige Forslag og uden Hensyn til

de Muligheder, der kunne indtræffe, berøver ham det frie Valg i saa Henseende. Jeg veed nok, at der er Folk, der see Spøgelser ved høilys Dag, men jeg troede dog ikke, at en saadan Spøgelserhygt for „et Selskab, der nominelt skulde være det samme som det sjællandske Jernbaneselskab“, kunde have den Indflydelse til at omtaage Alles Sind, som det nu synes, at den har.

Jepsen: Ogsaa jeg skal indskrænke mig til nogle faa Ord. Jeg vil kun, da Discussionen om Mindretallets Forslag igjen er reist, gjøre opmærksom paa, at der er to Hovedmangler ved det meget ærede Mindretals Forslag, som jeg ikke seer kunne afhjælpes; de, der i det Hele taget ikke ville, at det sjællandske Jernbaneselskab skal have sin Magt udvidet, og de, som ikke ville, at den ansvarlige Regjering skal være uden Indflydelse paa Fastsættelsen af Tarxter og Tartsplaner, ville ikke kunne stemme for det. Men der er endnu en tredje Grund, der lader sig anføre imod det, som jeg allerede gjorde opmærksom paa ved forrige Behandling, og som ikke idag har været omtalt; det er nemlig det fuldstændigt Principstridige i at adstille Anskaffelsen af Driftsmateriellet fra selve Driften. Jeg kan i saa Henseende henvise til, hvad det ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn (David) i Betænkningen selv har anført med Hensyn til Mindretallets Forslag, hvorved det af Samme er anerkjendt, at en saadan Adstillelse afgiver en u hensigtsmæssig Basis for en Forpagtningscontract, og hvorved det er antydet, at det vil være meget vanskeligt at slutte en Contract paa et saadant Grundlag; Mindretallet har maattet indskrænke sig til at erklære, at det dog ikke var aldeles umuligt, at der kunde tilveiebringes en saa virksom Control, som der i dette Tilfælde behøvedes. Dette tvivler jeg dog meget om, medens jeg ikke troer, at der kan være nogen Tvivl hos nogen Sagkyndig om, at det vil være et i høieste Grad uheldigt Forhold, at lade Staten anskaffe Driftsmateriellet og at lade en Anden bruge det. Den høitærede Minister har tidligere erklæret, at han vilde kunne modtage begge Forslag, baade Mindretallets og Fleertallets. Idag er det ligeledes af den høitærede Minister blevet